

[Behnke]

Når jeg så går over til spørgsmålet om de 49 pct., er det selvfølgelig rigtigt, at under behandlingen af lovforslag nr. L 11 her i salen var det også en del af lovforslaget, men selve den økonomiske handling finder sted i aktstykket. Vi havde igen et ønske om, at der var parallelitet i tingene. De paragrafmæssige ting fra lovforslag nr. L 11 var det eneste, der blev diskuteret i Folketingssalen, og selve den økonomiske sammenskrning af tingene var altså henlagt til aktstykket. Derfor havde vi en forhåbning om, at Folketingets partier så, hvordan ministeren havde beskrevet det i aktstykket, og ikke blot så paragrafferne fra lovforslaget, og at der så faktisk var en forståelse for, at der var virkelig basis og grund for en fornyet diskussion om de 49 pct.

Jeg forstår selvfølgelig godt, når SF's ordfører siger, at man ikke engang ønsker de 49 pct. solgt. Det er helt i orden. Det kan der være politiske og ideologiske grunde til, men jeg har stadig væk meget svært ved at forstå, at både kommunikationsministeren og særlig partierne Venstre og De Konservative kan bakke den model op.

Vi har i vores bemærkninger til forslaget især peget på, at den struktur, man nu får, ikke bliver særlig dynamisk og fremadrettet. Det er netop det, man ellers i forligsteksten har lagt vægt på, at nu skulle vi endelig få et teleDanmark, som levede op til fremtidens udfordringer. Vi har i vores bemærkninger til forslaget gjort opmærksom på, hvordan man i Finansministeriet i de undersøgelser, man bl.a. har foretaget omkring telesektoren, fuldstændig har set bort fra den virkelighed, vi lever i.

Lovforslag nr. L 11 og 12, som vi også refererer til, vidner jo om den forældede tankegang, man har rundt omkring bag de tykke mure i ministerierne, om, at enhver form for telekommunikation er betinget af, at der ligger nogle ledninger i jorden. Det er ikke virkeligheden længere. Det vidner bl.a. lovforslag nr. L 12 om.

Derudover er det netop blevet offentliggjort, at det amerikanske mobiltelefonfirma Motorola har markedsført et nyt produkt, som fra 1992 – det er der jo ikke ret lang tid til – vil være i stand til at formidle telekommunikation overalt på Jorden, og hvor man blot udstyret med en enkelt mobiltelefon kan rejse, hvorhen på Jorden det skal være, uden nogen form for ledningsføring, og man er så i stand til at kommu-

nikere mellem sådanne mobiltelefoner. Det er altså ikke engang inden for landets grænser, men på verdensplan. Det er fra 1992, at det amerikanske firma Motorola har det produkt klar for brugerne.

Vi er bange for, at Danmark med det forslag dels i form af aktstykket, dels i form af den tilhørende lovgivning fuldstændigt mister jordforbindelsen og murer sig inde bag nogle forældede opfattelser af, hvordan telestrukturen ser ud.

Det havde vi faktisk et ærligt ønske om at vi kunne få diskuteret her i dag, men som længden af de ordførertaler, der er blevet holdt i dag, vidner om, er der ingen interesse for at diskutere det. Og det er så i orden, fair nok. Man kan jo feje problemerne ind under gulvtæppet og stikke hovedet i busken som struds og sige, at det ønsker man simpelt hen ikke at få diskuteret. Men at Socialdemokratiets ordfører går herop og siger: Nu gælder det om hurtigt at få lovforslag nr. L 11 færdigbehandlet, og nu gælder det om hurtigt at få det her fejlet af banen, kan jeg altså ikke forstå. Det er en 10 milliarder kroners sag, vi her taler om.

Jeg er glad for de bemærkninger, SF gjorde, om, at det er usædvanligt, så hurtigt dette lovforslag har skullet presses igennem Folketinget. Når man tænker på mængden af spørgsmål, der blev stillet om f.eks. Statsanstalten for Livsforsikring, om Københavns Lufthavnsvæsen, bl.a. af Socialdemokratiet, så kan jeg ikke forstå, at der, bare fordi Socialdemokratiet selv er en del af forliget, ikke skal være en lang debat om denne sag, så gælder det bare om at få en 10 milliarder kroners sag presset igennem Folketinget så hurtigt som muligt.

De Konservatives ordfører siger, at det er en stærk underkendelse af Folketingets Trafikudvalg. Nej, tværtimod, for først i form af det her beslutningsforslag får Folketingets Trafikudvalg indsigt i, hvad der står i det aktstykke, der er blevet forelagt Finansudvalget. Tværtimod var det en håndsrækning til Trafikudvalget, så man har et bredere beslutningsgrundlag. Det håber jeg at man også i Det Konservative Folkeparti kun kan være tilfreds med.

Det har ligget i flere ordførertaler, men ikke mindst den radikale ordfører, fru Kirsten Lee, sagde klart og utvetydigt, at det bare var en bureaukratisk procedure, at Fremskridtspartiet ville have den sag her ned i Folketinget. Jamen